

Publicerad 2011-04-22 16:29 av teaterapa

Hemlig beundrare!

Vi står i ring och dansar på golvet. Musiken är hög, folk är glada och fulla. Jag dansar runt med mina vänner och snart så luckras ringen upp. Jag står där mitt emot dig och jag dansar lite försiktigt fram. Din kompis skriker att vi borde dansa närmare. Du håller om mig medans vi dansar till tecnomusiken. Vi rör oss runt på golvet. Våra munnar rör sig närmre mot varandra och jag kysser dig lätt. Och tillslut så får jag röra din varma tunga och jag får röra vid ditt hår. Vi står där och kysser varandra tills någon kommer fram med en kamera i hand. Vi bryr oss inte längre och ställer oss mot väggen. Äntligen. Inte sluta, gå inte nu. Jag vill mer. Efter en lång stund så tänds lamporna och det finns knappt några människor kvar på dansgolvet. Min kompis kommer fram och signalerar att vi borde gå. Men jag vill bara krama dig och kysssa din mun. Men vi går till garderoben och sen håller vi varandras händer hela vägen hem. Vi skiljs åt vid en öde korsning och jag få kyssa dig igen. Vi rings dagen efter och pratar men vi ska bara vara vänner. Ett par dagar senare så säger en kompis till mig: Han har varit kär i dig i evigheter.

Bara vänner?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren teaterapa med Poeter.se id #8998 innehar upphovsrätten